

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om upphävande av lagen om semesterpenning för småföretagare

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om semesterpenning för småföretagare skall upplävas. Enligt förslaget skall semesterpenning

inte längre betalas till småföretagare av statsmedel.

Ändringen avses träda i kraft den 1 januari 1994.

MOTIVERING

. Nuläge och föreslagna ändringar

Med stöd av lagen om semesterpenning för småföretagare (408/77) betalas semesterpenning till småföretagare som inte utan ekonomiskt stöd har möjlighet att frigöra sig från sin företagsverksamhet för semester utan att äventyra sin egen och familjens utkomst. Med måföretagare avses en person som har en i lagen om pension för företagare (468/69) avsedd försäkring. Som småföretagare avses även en enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (467/69) försäkrad fiskare och renägare samt en i 1 a § lagen om pension för arbetstagar i kortvariga arbetsförhållanden (134/62) avsedd företagare, som utför skogsarbete med traktor eller traktordriven anordning.

En småföretagare har rätt till semesterpenning, om han hela det föregående kalenderåret varit som företagare och i sin tjänst i företagsverksamheten under det föregående kalenderåret regelbundet haft högst en avlönad arbetstagar utom familjen. Rätt till semesterpenning har en småföretagare om hans vid den senaste verkställda beskattningen fastställda, vid tatsbeskattningen beskattningsbara inkomst inte överstiger beloppet av den maximiinkomst om statsrådet årligen fastställer. Statsrådet fastställer årligen även semesterpenningens storlek. Semesterpenningen betalas till en före-

tagare för minst fyra och högst åtta arbetsdagar i den mån han på ett godtagbart sätt har visat hur lång semester han har hållit. Småföretagaren kan hålla sin semester under semesterperioden, vilken är tiden från och med den 1 april till och med den 31 mars följande år. Under semesterperioden 1.4.1993—31.3.1994 är semesterpenningen 210 mk per semesterdag, dvs. minst 840 och högst 1 680 mk. Maximiårssinkomsten är fastställd till 75 000 mk.

Semesterpenningen sköts i praktiken av det kommunala organ som nämns i lagen om avbytarservice för lantbruksföretagare (2/85). Staten betalar kommunerna de semesterpenningar som dessa har betalat ut med stöd av lagen om semesterpenning för småföretagare. Antalet småföretagare som är berättigade till semesterpenning beräknas 1993 vara 29 500. Under moment 33.57.42 i statsbudgeten för 1993 har ett förslagsanslag av 49,5 milj. mk reserverats för semesterpenningen.

I enlighet med statsrådets principbeslut angående de åtgärder som skall vidtas i syfte att förbättra balansen i den offentliga ekonomin föreslås att lagen om semesterpenning för småföretagare skall upphävas fr.o.m. den 1 januari 1994. Semesterpenning skall dock fortfarande betalas 1994 till de småföretagare som håller sin semester före utgången av den semesterperiod som upphör den 31 mars 1994.

2. Propositionens verkningar

2.1. Ekonomiska verkningar

Betalningen av semesterpenning med stöd av ett övergångsstadgande år 1994 samt betalningen av slutraterna från föregående år medför 1994 kostnader av ca 4,5 milj. mk.

Slopandet av systemet med semesterpenning betyder således att staten sparar 45 milj. mk i utgifter år 1994. På årsnivå är inbesparingen 49,5 milj. mk. Motsvarande inbesparing fås även i framtiden.

2.2. Verkningar i fråga om organisation

Skötseln av småföretagarnas semesterpenning har utgjort endast en liten del av de uppgifter som sköts av de kommunala organ som ansvarar för avbytarservicen för lantbruksföretagare. Propositionen har således inte någon nämndvärd inverkan på organisationen.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet.

4. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari

1994. På småföretagare som håller sin semester före den 31 mars 1994 skall dock enligt förslaget tillämpas de nu gällande stadgandena angående nämnda semester. Enligt stadgandena fastställs bl.a. småföretagarens förutsättningar att få semesterpenning, semesterpenningens belopp samt ansökan om och återbetalning av semesterpenning.

5. Lagstiftningsordning

Enligt 66 § 7 mom. riksdagsordningen kan ett lagförslag som försvagar det lagstadgade grundläggande utkomtskyddet lämnas vilande. Enligt detaljmotiveringen i regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av riksdagsordningen (RP 234/1991 rd) avses med grundläggande utkomtskydd endast periodvis återkommande penningprestationer till fysiska personer och bara den del av socialskyddet vars avsikt är att genom utkomsten garantera individen en nödvändig levnadsstandard.

Avsikten med semesterpenningen är att ge småföretagaren möjlighet att för semestertider lösgöra sig från verksamheten i företaget, och enligt regeringens åsikt hör den inte till det lagstadgade grundläggande utkomtskydd som avses i 66 § 7 mom. riksdagsordningen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

L a g

om upphävande av lagen om semesterpenning för småföretagare

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Härmed upphävs lagen den 27 maj 1977 om semesterpenning för småföretagare (408/77) icke ändringar.

den 31 mars 1994 tillämpas dock i fråga om denna semester de stadganden som gällde då lagen trädde i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.
På småföretagare som håller semester före

Helsingfors den 7 maj 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

